

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5Csp/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118347954
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2019:6118347954.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03, Hradec Králové, Česká republika, IČ: 247 85 199, zastúpený ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., so sídlom Eliščino nábřeží 280/23, 500 03, Hradec Králové, Česká republika, IČO: 01 435 400, konajúci v Slovenskej republike prostredníctvom ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09, Bratislava, IČO: 47 255 773 proti žalovanému: A. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt XXX XX K. o zaplatenie 964,22 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 964,22 €, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 964,22 € od 17.12.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 05.10.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 964,22 €, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 964,22 € od 17.12.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že žalovaná suma predstavuje dlh žalovaného z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobe v celom rozsahu vyhovel, a to platobným rozkazom č.k. 29Up/774/2018 zo dňa 22.10.2018, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

3. Žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní, čím sa hore uvedený platobný rozkaz ex lege podľa § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní zrušil a Okresný súd Banská Bystrica dňa 29.01.2019 postúpil vec tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že súdu sa nepodarilo zistiť skutočný pobyt žalovaného, súd v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 CSP žalobu spolu s jej prílohami, výzvu na vyjadrenie k žalobe (uznesenie č.k. 5Csp/10/2019-60 zo dňa 22.07.2019) a všeobecné poučenie o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach doručil žalovanému oznámením o doručovaní písomností vyveseným na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu dňa 09.08.2019.

5. Žalovaný sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril.

6. Súd v súlade s ustanovením § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, na základe listinných dôkazov predložených žalobcom, a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 CSP dňa 13.11.2019 verejne vyhlásil rozsudok.

7. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 610064823 zo dňa 25.08.2014, Dohodou o započítaní pohľadávok zo dňa 25.08.2014, Zmluvou o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru zo dňa 25.08.2014, potvrdením o vyplatení pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610064823 zo dňa 08.08.2018, výpisom splátok a úhrad úveru č. 610064823, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016, poštovým podacím hárkom č. EPH008537451 zo dňa 29.12.2016, predžalobnou výzvou zo dňa 18.09.2018, poštovým podacím hárkom č. EPH138820674 zo dňa 20.09.2018, výpisom z obchodného registra žalobcu, ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

8. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731 uzavrela so žalovaným dňa 25.08.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 610064823 (ďalej len „Zmluva“). Predmetom Zmluvy bol na strane jednej záväzok spoločnosti Provident Financial, s.r.o., poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo výške, mene a za podmienok dohodnutých v Zmluve a na strane druhej záväzok žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Spoločnosť Provident Financial, s.r.o. poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.000,00 € na dobu 60 týždňov, a to bezhotovostným prevodom na účet žalovaného.

9. Žalovaný pred uzavretím Zmluvy uzavrel s právnym predchodcom žalobcu, teda so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. dňa 11.11.2013 Zmluvu o úvere č. 569963246, dňa 06.12.2013 Zmluvu o úvere č. 569987309 a dňa 04.04.2014 Zmluvu o úvere č. 571292361 (ďalej len „tri predchádzajúce úvery“). V dobe podpisu Zmluvy nebol tri predchádzajúce úvery plne uhradené. Neuhradené zvyšky troch predchádzajúcich úverov predstavovali v dobe podpisu Zmluvy sumu 625,35 €. Žalovaný sa preto so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. v zmysle Dohody o započítaní pohľadávok zo dňa 25.08.2014 dohodol, že táto peňažné prostriedky z nového úveru sčasti použije na vyplatenie všetkých troch predchádzajúcich úverov. Spoločnosť Provident Financial, s.r.o. tak započítala oproti istine vyplývajúcej z nového úveru pohľadávku vyplývajúcu zo všetkých troch nedohradených predchádzajúcich úverov. Žalovanému bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 1.000,00 €. Žalovaný teda dostal do dispozície peňažné prostriedky len vo výške 374,65 € (1.000,00 € - 625,35 €), pretože zvyškom istiny nového úveru boli vyplatené všetky tri predchádzajúce úvery.

10. Žalovaný sa v Zmluve zaviazal splácať úver v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov, pričom výška prvých 59. splátok bola dohodnutá v sumách po 21,93 € týždenne a výška poslednej 60. splátky bola dohodnutá na sumu 21,81 €. Prvá splátka úveru bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20. kalendárny deň po podpísaní Zmluvy, tzn. dňa 14.09.2014 a posledná splátka bola splatná dňa 08.11.2015. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť náklady v celkovej sume 315,68 €, ktoré pozostávajú zo zmluvného úroku v sume 140,56 € a z poplatku za garantovanú službu v sume 175,12 €. Celkom sa teda žalovaný zaviazal zaplatiť sumu 1.315,68 €. Úroková sadzba úveru bola dohodnutá fixne na celé obdobie trvania Zmluvy vo výške 22,00 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) bola vyjadrená vo výške 63,42 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 44,06 %. Spoločnosť Provident Financial, s.r.o. uzavrela so žalovaným dňa 25.08.2014 aj Zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal zaplatiť za túto službu odmenu vo výške 515,00 €, a to v 60. pravidelných týždenných splátkach, pričom výška prvých 59. splátok bola dohodnutá v sumách po 8,59 € týždenne a výška poslednej 60. splátky bola dohodnutá na sumu 8,19 €. Celková výška týždennej splátky úveru z titulu oboch zmlúv tak predstavovala sumu 30,52 € (21,93 € + 8,59 €).

11. Žalovaný nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, pôvodnému veriteľovi, teda spoločnosti Provident Financial, s.r.o., uhradil riadne len 1. splátku, pričom z 2. splátky uhradil len sumu 2,00 €, celkom teda z poskytnutého úveru zaplatil len sumu 35,78 €, ktorá bola v súlade so zákonom a v prospech spotrebiteľa započítaná na istinu úveru. Konečná splatnosť úveru nastala podľa Zmluvy dňa 08.11.2015.

12. Súd mal preukázané zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 uzavretej medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731 ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199 ako postupníkom, že spoločnosť Provident Financial, s.r.o. postúpila, okrem iných pohľadávok, svoju pohľadávku zo zmluvy o úvere voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto sporu, na žalobcu, ktorým je spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v spore.

13. Postúpenie pohľadávky na žalobcu oznámila spoločnosť Provident Financial, s.r.o. žalovanému listom zo dňa 16.12.2016.

14. Žalobca predžalobnou výzvou zo dňa 18.09.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy najneskôr do 01.10.2018, avšak jeho pokus sa minul účinkom, pretože žalovaný dlžnú sumu žalobcovi nezaplatil.

15. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 1.794,90 € (istina v sume 964,22 € a celkové náklady spojené s úverom v sume 830,68 €). Žalovaný po postúpení pohľadávky nezaplatil dlžnú sumu ani len sčasti, a to ani napriek výzve žalobcu zo dňa 18.09.2018.

16. Žalobca si touto žalobou uplatňuje od žalovaného len postúpenú istinu úveru v sume 964,22 € a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne z istiny v sume 964,22 € od 17.12.2016 do zaplatenia, pričom v prospech žalovaného ako spotrebiteľa si neuplatnil žiadne ďalšie postúpené nároky.

17. Zmluva o úvere vo forme pôžičky, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluva o úvere upravená v § 497 a nasledujúcich zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Zároveň, keďže žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa však vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ustanovenia § 52 a nasledujúce zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 52 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Súd vyhodnotením vykonaného dokazovania, s poukazom na zhora citované ustanovenia, dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial, s.r.o. uzavrela so žalovaným dňa 25.08.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 610064823. Ide o zmluvu o úvere vo forme pôžičky uzavretú podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Napriek tejto skutočnosti bolo potrebné posúdiť Zmluvu podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., pretože sa jednalo o poskytnutie úveru, kde právny predchodca žalobcu ako veriteľ vystupoval ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, teda fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania (§ 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z.). V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že hoci má zmluva o spotrebiteľskom úvere charakter absolútneho obchodu, neprestáva byť zmluvou spotrebiteľskou. Pri spotrebiteľských zmluvách, ktoré predstavujú širší pojem, má z hľadiska aplikovateľnosti absolútnu prednosť Občiansky zákonník, keďže aplikácia Obchodného zákonníka prichádza do úvahy až po uplatnení spotrebiteľského práva. Inými slovami musí z hľadiska poradia aplikovateľnosti v prípade spotrebiteľských zmlúv Obchodný zákonník celkom alebo sčasti ustúpiť nutnej prioritnej aplikácii spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, tzn. aplikácii Občianskeho zákonníka. Normy obchodného práva sú totiž v prípade spotrebiteľských zmlúv použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá tu má z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Na základe Zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 1.000,00 €. Povinnosťou žalovaného bolo poskytnutý úver splácať právnemu predchodcovi žalobcu v pravidelných 60. týždenných splátkach vo výške po 21,93 €, pričom prvá splátka bola splatná dňa 14.09.2014 a posledná splátka bola splatná dňa 08.11.2015. Súd mal však preukázané, že žalovaný porušil zmluvné podmienky tým, že úver nesplácal riadne a včas a pôvodnému veriteľovi, teda spoločnosti Provident Financial, s.r.o. zaplatil z poskytnutého úveru celkom len sumu 35,78 €. Konečná splatnosť úveru nastala podľa Zmluvy dňa 08.11.2015. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 postúpila spoločnosť Provident Financial, s.r.o. svoju pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tejto žaloby, s účinnosťou ku dňu 16.12.2016 na žalobcu. Súd dospel k záveru, že Zmluva, na základe ktorej si žalobca svoj nárok touto žalobou uplatňuje, neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný tvrdenia žalobcu v priebehu konania nepoprel po právnej a ani skutkovej stránke. Súd prejednávajúc vec sporovú, v ktorej bolo povinnosťou strán nielen tvrdiť určité právne skutočnosti, ale tieto v konaní aj preukázať, mal preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1.000,00 €, z ktorého žalovaný zaplatil len sumu 35,78 € a nemal preukázané, že by žalovaný uhradil právnemu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi zvyšok poskytnutého úveru, a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšok poskytnutého úveru v sume 964,22 € (1.000,00 € - 35,78 € = 964,22 €) do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobca si v prospech žalovaného ako spotrebiteľa neuplatnil žiadne ďalšie postúpené nároky.

27. Podľa § 517 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

30. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2015, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaného ako dlžníka, popri plnení, aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, a preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne, čo je o 5 percentuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná ku dňu 17.12.2016, a to zo sumy 964,22 € od 17.12.2016 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po účinnom postúpení pohľadávky, nakoľko žalovaný sa dostal s plnením evidentne do omeškania.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

35. Súd rozhodne o výške náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.